

Publicerad 8 november 2010

Uppdaterad 8 november 2010

He's got the look. Mattias Enn bär ledigt frack och lila fjäderboa, hela hans gestalt för tankarna till revyer från det tidiga 1900-talet eller långfilmer från samma tid.

Fotograf: Carl Thorborg

Konsert

Suverän sångare med tidlösa låtar

"Ett sekel av revyer – från Rolf till Ramel" med Mattias Enn, sång och tal, och Carina E Nilsson, piano.

Kongresshallen, Hotel Tylösand 7/11 2010

Mattias Enn gör entré som "En herre i frack" (så heter den första sången), en budbärare från en förfluten tid. Hela hans utseende och klädsel gör honom till en gestalt som numera mest kan ses i eftermiddagsfilmer på SVT.

Detsamma gäller hans briljanta sångstil. Han berättar att Karl Gerhard lärde Zarah Leander att "du ska texta så det hörs längst bak i salongen", och det har även Mattias Enn tagit till sig.

Han artikulerar och rullar med r-en och jag missar inte en stavelse, trots att jag sitter längst bak i den fullsatta Kongresshallen.

I den första akten färdas vi till 1900-talets början. Mattias Enn sjunger, kåserar och får igång allsång i Ernst Rolfs klassiker som "Det är grabben med chokla' i" och "Bättre och bättre dag för dag". Publiken, med hög medelålder, hänger gärna på.

Det är många glada toner men vi får även höra mera bitska kupletter som Karl Gerhard's "Alla de gamla fina märkena" där överklassen äter och dricker fint – men "konversationen var klass två".

Karl Gerhard retade upp borgarna i Stockholm så till den grad att han fick "gå i landsflykt" till Göteborg, efter den antinazistiska kupletten "Den ökända hästen från Troja". Den framfördes under brinnande krig och en ängslig svensk regering ville förbjuda texten.

Mattias Enn gör en kraftfull version och det gäller även "Jazzgossen", en sång om en snobb som lika gärna kunde handla om dagens stekare (jo, så kallas de numera) vid Stureplan.

Och apropå märkliga uttryck, det är påfallande hur många ord dåtiden manliga textförfattare hade för att beskriva kvinnor, som "täcka blondiner", "tjinsonor" och "fruns".

Texterna kunde med lätthet glida från gatuslang där en kvinna var "den saltaste bönan i stan" till mer bildade uttryck som "sylfid", "vestal" och "hetär".

I akt två ger sig Mattias Enn och hans utmärkta pianist Carina E Nilsson i kast med mera moderna revyartister som Povel Ramel och Hasse & Tage. Det är sånger från min tid men de känns ändå mera daterade än de äldre numren.

Men även här finns pärlor som Hasse & Tages "Blå stetsonhatt" och "Den vredgade sjömanshustrun", som en gång sjöngs av en ord- eldsprutande Hjärdis Pettersson. Mattias Enn rabblar fram texten i sprintertempo och det är vansinnigt roligt.

Annars är det tydligt att det även i tidigt 1900-tal var kvinnorna som skulle ta hand om de djupa känslorna. Männen skrev men primadonnorna sjöng.

Programmets två vackraste stunder är när estradören tolkar Zarah Leanders paradnummer "Sång om syrsor" och – allra bäst – Karl Gerhards vemodiga "Utsikt från en bro", som allra först framfördes av Brita Borg.

"Utsikt från en bro/skänker perspektiv...", sjunger Mattias Enn och jag ryser av välbehag.

Innan showen började kunde vi titta ut genom Kongresshallens stora fönster, där solen sken över sanddyner och ett stilla hav. En vy som måste ha va varit exakt densamma, på Ernst Rolfs och Karl Gerhards tid.

Per Kågström

per.kagstrom@hallandsposten.se